

“ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ - ತಾವು ಆತ್ಮೀಯ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ತಾವು ದೇಹದ ಭಾನ ಮತ್ತು ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆತು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ, ಒಬ್ಬ ತಂದೆಯ ನೆನಪಿನಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ”

ಪ್ರಶ್ನೆ: ಯಾವ ಮಾತನ್ನು ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾವು ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು?

ಉತ್ತರ: ಇವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿದೆ? ತಂದೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖದ ಅನುಭವ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೇ? ಎಂದು ತಂದೆಯು ಯಾವ ರೀತಿ ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿದ್ದು ಪ್ರತಿಯೊಂದು ಮಗುವಿನ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತಾರೆ, ಅದೇ ರೀತಿ ನಮ್ಮನ್ನು ನಾವು ಎಷ್ಟು ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆ? ಎಷ್ಟು ಖುಷಿಯಿರುತ್ತದೆ? ತಂದೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದೇವೆಯೇ? ವಾರಸುಧಾರರನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಪಾಪಗಳನ್ನು ಭಸ್ಮ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿದ್ದೇವೆಯೇ? ಎಂದು ತಮ್ಮೊಂದಿಗೆ ತಾವೂ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು.

ಗೀತೆ: ರಾತ್ರಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕನೇ ಸುಸ್ತಾಗಬೇಡ.....

ಓಂ ಶಾಂತಿ. ಹೇಗೆ ಆತ್ಮವು ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪವಾಗಿದೆ, ಹಾಗೆಯೇ ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನೂ ಶಾಂತ ಸ್ವರೂಪನಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದನ್ನಂತೂ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ. ಓಂನ ಅರ್ಥವನ್ನೂ ಸಹ ತಿಳಿಸಲಾಗಿದೆ - ಓಂ ಅರ್ಥಾತ್ ನಾನಾತ್ಮ, ನನ್ನದು ಶರೀರ (ಮಾಯೆ). ಸನ್ಯಾಸಿಗಳು ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವರು ಬ್ರಹ್ಮತತ್ವವನ್ನು ಈಶ್ವರನೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ರಚನೆ (ಸೃಷ್ಟಿ)ಯನ್ನು ಮಾಯೆ ಎಂದು ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಅಹಂ ಬ್ರಹ್ಮಾಸ್ಮಿಯೆಂದರೆ ಅವರು ಈ ಅರ್ಥವನ್ನು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದೆಲ್ಲವೂ ತಪ್ಪಾಗಿದೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಏನೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ, ಮನುಷ್ಯರ ಹೇಳಿಕೆಯ ಮೇಲೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಯಾರಾದರೂ ಏನಾದರೂ ತಿಳಿಸಿದರೆ, ಯಾವುದಾದರೂ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ನಡೆಸಿದರೆ ಅದರಂತೆಯೇ ನಡೆಯುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತಾರೆ. ನಂತರ ಅದು ಪ್ರಸಿದ್ಧಿಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ. ಇದೂ ಸಹ ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ತಂದೆಯು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಹೇ ಪ್ರಯಾಣಿಕನೇ..... ಎಲ್ಲಿಯ ಪ್ರಯಾಣಿಕ? ಪರಮಧಾಮದ ಪ್ರಯಾಣಿಕ. ಇದು ಆತ್ಮಗಳಿಗೋಸ್ಕರ ಆತ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರೆಯಾಯಿತು. ಆತ್ಮಗಳು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿದೆ ಇದು ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕೆ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಂತೂ ಅವಶ್ಯಕವಾಗಿ ಇರಬೇಕು. ವಿದೇಶದಿಂದ ಬರುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಅವರಿಗೂ ಸಹ ಮುಖ್ಯ ಮುಖ್ಯವಾದ ಎಲ್ಲಾ ಸ್ಥಾನಗಳನ್ನು ತೋರಿಸುವುದಕ್ಕೋಸ್ಕರ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರು ಸಿಗುತ್ತಾರೆ. ಪರಮಪಿತ ಪರಮಾತ್ಮನನ್ನೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ, ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಿಗೂ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಅಂದಾಗ ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನೀಗ ತಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಮನೆಗೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇದು ಎಷ್ಟೊಂದು ಸುಂದರವಾದ ಯಾತ್ರೆಯಾಗಿದೆ. ಇದಕ್ಕಾಗಿಯೇ ಭಕ್ತರೆಲ್ಲರೂ ಅರ್ಥಕಲ್ಪದಿಂದ ಭಕ್ತಿ ಮಾಡುತ್ತಾ ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಭಕ್ತರು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ಬನ್ನಿ, ಬಂದು ನಮ್ಮನ್ನು ತಮ್ಮ ಪರಮಧಾಮಕ್ಕೆ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಿ. ಆ ಶಾರೀರಿಕ ಯಾತ್ರೆಗಳಂತೂ ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ್ದಿದೆ, ಶಾರೀರಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರೂ ಅನೇಕರಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಆತ್ಮಿಕ ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕನಂತೂ ಒಬ್ಬರೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಮನುಷ್ಯರು ಪಾಂಡವ ಸೈನ್ಯ ಶಕ್ತಿ ಸೈನ್ಯವನ್ನು ತೋರಿಸಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ಆದರೆ ಇಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಯುದ್ಧದ ಮಾತಿಲ್ಲ. ಹೇ ಮಧುರ ಮಕ್ಕಳೇ ಎಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಅವರು ತಂದೆಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಎಂಬುದು ಮೊದಲು ನಿಶ್ಚಯವಾಗಬೇಕು. ನಿಮ್ಮ ಬುದ್ಧಿಯೋಗವು ತಂದೆಯ ಬಳಿಯಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಮ್ಮನ್ನು ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುವುದಕ್ಕಾಗಿ ತಂದೆಯು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ. ಇದು ದುಃಖಧಾಮ, ಪತಿತ ಪ್ರಪಂಚ, ನರಕವಾಗಿದೆ. ನರಕದ ಹೆಸರಂತೂ ಇದೆಯಲ್ಲವೇ. ಸ್ವರ್ಗವಾಸಿಯಾದರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಸ್ವರ್ಗವು ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಇದನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಿಲ್ಲ, ಹಾಗೆಯೇ ಕೇವಲ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ರೀತಿ-ಪದ್ಧತಿಗಳು ನಡೆದು ಬಂದಿರುವ ಕಾರಣ ಹೇಳಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಜ್ಯೋತಿಯು ಜ್ಯೋತಿಯಲ್ಲಿ ಸಮಾವೇಶವಾಯಿತು ಅರ್ಥಾತ್ ಆತ್ಮವು ಪರಮಾತ್ಮನಾಗಿ ಬಿಟ್ಟಿತು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಇದು ನಾಟಕವಾಗಿದೆ, ಆತ್ಮವು ಅವಿನಾಶಿಯಾಗಿದೆ, ಆತ್ಮನಲ್ಲಿ 84 ಜನ್ಮಗಳ ಪಾತ್ರವು ತುಂಬಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ. ಪರಮಾತ್ಮನಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಪಾತ್ರವು ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ, ಇದಕ್ಕೆ ನಾಟಕದ ಲೀಲೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ನೀವು ಪಾತ್ರಧಾರಿಗಳ ಪಾತ್ರವು ಪರಮಾತ್ಮನಿಗಿಂತಲೂ ಜಾಸ್ತಿಯಿದೆ. ತಂದೆಯಂತೂ ರಚಯಿತ, ನಿರ್ದೇಶಕನಾಗಿದ್ದಾರೆ. ನೀವು ಯಾರು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದೀರಿ ಅವರದು ಎಲ್ಲರಿಗಿಂತ ಹೆಚ್ಚಿನ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಆದಿಯಿಂದ ಅಂತ್ಯದ ತನಕ ಪಾತ್ರವಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗ ಶ್ರೇತಾದಲ್ಲಂತೂ ತಂದೆಯ ಪಾತ್ರವಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲಿ ತಂದೆಯಂತೂ ಏನೂ ಮಾಡಬೇಕಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ನಾನು ತುಂಬಾ ಸೇವೆಯನ್ನು ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಮತ್ತು ಭಕ್ತರನ್ನೂ ಸಹ ಖುಷಿ ಪಡಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಭಕ್ತರಿಗೆ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವಾದರೆ ನಾವು ಈಶ್ವರನನ್ನು ಪಡೆದು ಬಿಟ್ಟೆವು ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತರ ಹೆಸರು ಎಷ್ಟು ದೊಡ್ಡದಿದೆ! ಆದರೆ ಅದು ಭಕ್ತಮಾಲೆ, ಇದು ರುದ್ರ ಮಾಲೆಯಾಗಿದೆ. ಜ್ಞಾನ ಮಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಭಕ್ತಿಯಿರುವುದಿಲ್ಲ. ಜ್ಞಾನ ಮಾಲೆಯವರಂತೂ ಜ್ಞಾನ ಸಾಗರನಿಂದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಧಾರಣೆ ಮಾಡಿ ಭಕ್ತರ ಉದ್ಧಾರವನ್ನೂ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಅವರದೂ ರುದ್ರ

ಮಾಲೆಯಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತದೆ.

ನಾವೀಗ ಆತ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಾವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ನೆನಪನ್ನು ಹೆಚ್ಚಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಅದು ಬಹಳ ಮಧುರ ವಸ್ತುವಾಗಿದೆ. ತಂದೆಯು ರಚಯಿತನೂ ಆಗಿದ್ದಾರೆ, ಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಚನೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಬ್ರಹ್ಮ ಮುಖವಂಶಾವಳಿಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದ್ದಾರೆ. ನಾವೆಲ್ಲರೂ ಶಿವಬಾಬಾರವರ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಾರೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯು ಮುಖ್ಯವಾದ ಆದೇಶವನ್ನು ನೀಡುತ್ತಾರೆ - ಮನ್ಮನಾಭವ, ನಾನು ನಿಮಗೆ ಓದಿಸಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಇವತ್ತಿಗೆ 5000 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದೆ ನಾನು ಈ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದೆನು, ನಾನು ನಿರಾಕಾರ ಆತ್ಮಗಳೊಂದಿಗೆ ಮಾತನಾಡುತ್ತೇನೆ. ನೀವು ತಮ್ಮ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ನಾನು ಈ ಬ್ರಹ್ಮಾರವರ ಕರ್ಮೇಂದ್ರಿಯಗಳ ಆಧಾರವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತೇನೆ. ತಾವು ಈಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಹೋಗಬೇಕಾಗಿದೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈಗ ಮೊಟ್ಟ ಮೊದಲು ನಾನು ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಈ ದೇಹವಲ್ಲ ಎಂಬ ನಿಶ್ಚಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ಈ ದೇಹದ ಭಾನವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ಹಳೆಯ ಪ್ರಪಂಚವನ್ನು ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ. ನಾನೀಗ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗಲು ಬಂದಿದ್ದೇನೆ. ಆದ್ದರಿಂದ ನನ್ನ ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ನಡೆಯಿರಿ. ದೇಹ ಸಹಿತ ದೇಹದ ಎಲ್ಲಾ ಸಂಬಂಧ ಇತ್ಯಾದಿಯೆಲ್ಲವನ್ನು ಮರೆತು ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ. ಪರಿಶ್ರಮವಿಲ್ಲದೆ ರಾಜ್ಯ ಪದವಿಯು ಸಿಗುತ್ತದೆಯೇ? ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕರಾಗಬೇಕು. ಯಾವ ಜ್ಞಾನವು ನನ್ನಲ್ಲಿದೆ ಅದು ಈಗ ತಮ್ಮಲ್ಲಿಯೂ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿದೆ. ನಾನು ನಿಮಗೆ ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಮತ್ತು ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ತಿಳಿಸಿ ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಬೀಜದಿಂದ ಇಷ್ಟು ದೊಡ್ಡ ವೃಕ್ಷವು ಬರುತ್ತದೆ, ನಂತರ ವೃಕ್ಷದ ಲೆಕ್ಕದಲ್ಲಿ ಹೋದಾಗ ತುಂಬಾ ವಿಸ್ತಾರವಿರುತ್ತದೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಈಗ ಈ ಹಳೆಯ ವೃಕ್ಷವನ್ನು ಮರೆತು, ಕೇವಲ ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗ ಮತ್ತು ರಚನೆಯ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಡುತ್ತೇನೆ. ಈ ರಚನೆಯನ್ನು ಹೇಗೆ ರಚಿಸುತ್ತೇನೆ, ಹೇಗೆ ವೃದ್ಧಿಯಾಗುತ್ತದೆ ಎಂಬುದನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದೇ ನಾಟಕವನ್ನು ತಿಳಿಯುವುದಾಗಿದೆ, ಅದನ್ನಂತೂ ಮನುಷ್ಯರೇ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಭಗವಂತನು ಮನುಷ್ಯರಿಗೇ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯು ಮುಖ್ಯವಾಗಿದೆ, ಗೀತೆಯ ಹೆಸರೂ ಸಹ ಇದೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಭಗವಾನುವಾಚವಿದೆ. ಈ ರೀತಿಯಲ್ಲ - ವ್ಯಾಸ ಭಗವಾನುವಾಚ.... ಕೃಷ್ಣ ಭಗವಂತನು ಗೀತೆಯನ್ನು ಹೇಳಿದನು, ವ್ಯಾಸನು ಹೇಳಿದ್ದಲ್ಲವೆಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಅದಂತೂ ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿ ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿತ್ತು. ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರೆದರೆ ಅದಂತೂ ವಿನಾಶವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ನೀವು ಇದೆಲ್ಲವನ್ನೂ 200-400 ಸಾವಿರ ಮಾಡುತ್ತೀರಿ. ಆದರೆ ಆ ಗೀತೆಗಳಂತೂ ಕೋಟಾಂತರ ಅಂದಾಜಿನಲ್ಲಿದೆ. ಕಲ್ಪದ ನಂತರ ಇದೇ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳು ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ಇದರಿಂದ ಕಾಪಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಇದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಕಾಪಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಗೀತೆಯಲ್ಲಿ ಯಾವ ಅಕ್ಷರಗಳಿವೆಯೋ ಕಲ್ಪದ ನಂತರವೂ ಸಹ ಅದೇ ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ. ನಾಟಕದಲ್ಲಿ ನಿಗದಿಯಾಗಿದೆ, ಯಾವ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಶಾಸ್ತ್ರಗಳನ್ನು ಬರೆದರು, ಅದೇ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ. ಕಲ್ಪದ ಮೊದಲಿನವರೇ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರಾಗುತ್ತಾರೆ. ಅದೇ ಮಹಲುಗಳನ್ನು ಮತ್ತೆ ರಚಿಸಲ್ಪಡುತ್ತವೆ.

ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ತಂದೆಯು ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಮತ್ತು ನಾಟಕದ ಜ್ಞಾನವನ್ನು ಕೊಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ನೀವೆಲ್ಲರೂ ಸೇರಿದ್ದೀರಿ, ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಸೇರುತ್ತಲೇ ಇರುತ್ತೀರಿ. ಭಗವಾನುವಾಚವು ಬರೆಯಲ್ಪಟ್ಟಿದೆ - ನಾನು ನಿಮಗೆ ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತೇನೆ. ಭಗವಂತನು ಹೊಸ ಸೃಷ್ಟಿಯನ್ನು ರಚಿಸುತ್ತಾರೆ, ಅಂದಮೇಲೆ ಅವಶ್ಯವಾಗಿ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದ್ವಾಪರದವರನ್ನಂತೂ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುವುದಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲವೆ. ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ನಾನು ಸಂಗಮದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆಂದು ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ. ಮಾರ್ಗದರ್ಶಕರಂತೂ ಅಂತ್ಯದ ತನಕ ಜೊತೆಯಲ್ಲಿಯೇ ಇರುತ್ತಾರೆ. ಆ ಗುರುಗಳಂತೂ ಶರೀರ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ನಂತರ ಅವರ ಗದ್ದುಗೆಯು ನಡೆಯುತ್ತವೆ. ತಂದೆಯು ತಿಳಿಸುತ್ತಾರೆ - ಮಕ್ಕಳೇ, ನಾನಂತೂ ತಮ್ಮೆಲ್ಲರನ್ನೂ ಹಿಂತಿರುಗಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತೇನೆ. ನಾನು ನನ್ನ ಸಮಯದಲ್ಲಿ ಬರುತ್ತೇನೆ, ಈ ಮಾತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ತಿಳಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಮನ್ಮನಾಭವದ ಅಕ್ಷರವು ಗೀತೆಯಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ಆದಿ-ಮಧ್ಯ-ಅಂತ್ಯದಲ್ಲಿದೆ. ಇದನ್ನೇ ಹೇಳುತ್ತಾರೆ - ನನ್ನನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಿ, ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ವಿಶ್ವದ ಮಾಲೀಕ ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ರಾಜರಿಗೂ ರಾಜರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಅದೇ ಸೂರ್ಯವಂಶಿ, ಚಂದ್ರವಂಶಿ ಮನೆತನದಲ್ಲಿ ನೀವು ಪುನರ್ಜನ್ಮವನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ಈಗ ಕಲಿಯುಗದಲ್ಲಿದ್ದೀರಿ, ಕಲಿಯುಗದಿಂದ ನಿಮ್ಮನ್ನು ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಕರೆದುಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದೇನೆ.

ನಾನು ಕಲ್ಪ-ಕಲ್ಪವೂ ಬಂದು ಸ್ಥಾಪನೆ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೂ ನಾನು ಈ ಸಮಯದಲ್ಲಿಯೇ ಬರುತ್ತೇನೆ. ನಾನೂ ಸಹ ನಾಟಕಕ್ಕೆ ವಶವಾಗಿದ್ದೇನೆ. ಸಾಕ್ಷಿಯಾಗಿ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ನೋಡುತ್ತೇನೆ - ಇವರ ಸ್ಥಿತಿಯು ಹೇಗಿದೆ? ಬೇಹದ್ದಿನ ತಂದೆಯನ್ನು ಪಡೆದು ಅತೀಂದ್ರಿಯ ಸುಖವನ್ನು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆಯೇ ಅಥವಾ ಇಲ್ಲವೆ? ಎಂದು ಯಾವ ರೀತಿ ನೋಡುತ್ತೇನೆ ಹಾಗೆಯೇ ಪ್ರತಿಯೊಬ್ಬರೂ ತಮ್ಮ ಹೃದಯದೊಂದಿಗೆ ಕೇಳಿಕೊಳ್ಳಿ - ನಾವು ನಮ್ಮನ್ನು ಎಷ್ಟು ಸೌಭಾಗ್ಯಶಾಲಿಗಳೆಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತೇವೆಯೇ? ತಂದೆಯ ಮಕ್ಕಳಾಗಿದ್ದೀವೆಂದರೆ ತಂದೆಯಿಂದ ಪೂರ್ಣ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆದಿದ್ದೀವೆಯೇ? ತಂದೆಯು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ ಎಂದಲ್ಲ. ಇದು ವಿದ್ಯೆಯಾಗಿರುವ ಕಾರಣ ಯಾರೆಷ್ಟು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು

ಮಾಡುತ್ತಾರೆ ಅವರು ಪಡೆಯುತ್ತಾರೆ. ಶಾಲೆಯಲ್ಲಿ ಓದುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವಂತೂ ಇರುತ್ತದೆಯಲ್ಲವೇ. ನೀವು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ- ನಮಗೆ 5000 ವರ್ಷಗಳ ಹಿಂದಿನಂತೆ ಚಾಚೂ ತಪ್ಪದೆ ತಂದೆಯು ಬಂದು ರಾಜಯೋಗವನ್ನು ಕಲಿಸುತ್ತಿದ್ದಾರೆ. ಭಗವಾನುವಾಚ - ನಾನು ನಿಮ್ಮನ್ನು ಪತಿತ ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ಪಾವನ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತೇನೆ. ಭಗವಂತನು ಓದಿಸುತ್ತಾನೆಂದರೆ ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರಲ್ಲವೇ. ಹೇಗೆ ವಕೀಲರನ್ನಾಗಿ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಭಕ್ತಿಮಾರ್ಗದಲ್ಲಿ ಭಗವಾನ್-ಭಗವತಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಅವರು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಿದ್ದಾರೆ. ಆದಿ ಸನಾತನ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮವೆಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ.

ಹೇಗೆ ತಂದೆಯು ಬಂದು ನಮಗೆ ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಗೊತ್ತಿದೆ. ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಗುರಿ-ಧ್ಯೇಯವೂ ಸಹ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿದೆ. ಚಕ್ರವನ್ನಂತೂ ಬುದ್ಧಿಯಲ್ಲಿ ತಿರುಗಿಸಲೇಬೇಕಾಗಿದೆ. ಗೃಹಸ್ಥ ವ್ಯವಹಾರದಲ್ಲಿರುತ್ತಾ ಪವಿತ್ರವಾಗಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಪವಿತ್ರರಾಗುವುದಿಲ್ಲವೆಂದರೆ ಪವಿತ್ರ ಪ್ರಪಂಚದ ಮಾಲೀಕರು ಹೇಗಾಗುತ್ತೀರಿ? ಈ ನಾಟಕದ ರಹಸ್ಯವನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ಅರಿತುಕೊಳ್ಳಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಈ ಚಿತ್ರ ಮುಂತಾದುವುಗಳನ್ನೂ ಸಹ ತಂದೆಯು ಮಾಡಿಸಿದ್ದಾರೆ. ತಂದೆಯು ಕಲಾಕಾರನಂತೂ ಆಗಿರಲಿಲ್ಲ. ಈ ವಸ್ತುಗಳನ್ನು ಮತ್ತಾರೂ ರಚಿಸಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ. ಇವು ನಕ್ಷೆಗಳಾಗಿವೆ. ಇದು ವ್ಯಕ್ತವಾಗಿದೆ, ಬೀಜ ಮೇಲಿದೆ, ಕಲ್ಪವೃಕ್ಷದ ಕೆಳಗಡೆ ಜಗದಂಬಾ ಕುಳಿತಿದ್ದಾರೆ, ಇವರು ಎಲ್ಲರ ಸುಖದ ಕಾಮನೆಗಳನ್ನು ಪೂರ್ಣ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ದುಃಖದ ಹೆಸರೇ ಇರುವುದಿಲ್ಲ. ನಾವು ಅಂತಹ ಹೊಸ ಪ್ರಪಂಚಕ್ಕೆ ಮಾಲೀಕರಾಗುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ತಾವು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಮನುಷ್ಯರಿಂದ ದೇವತೆಗಳನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿದರು.... ಎಂದು ಸಿಖ್ಖರು ಮಹಿಮೆ ಮಾಡುತ್ತಾರೆ. ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳೇ ಸ್ವರ್ಗದ ಮಾಲೀಕರಾಗಿದ್ದರು, ಅವರಿಗೆ ಅನ್ಯಧರ್ಮಗಳಲ್ಲಿ ಸೇರಿ ಬಿಟ್ಟಿದ್ದಾರೆ ಮತ್ತು ಬರುತ್ತಾರೆ. ನಾವೂ ಸಹ ಮೊದಲು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತಿದ್ದೆವು. ಆದರೆ ಈಗ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಭಲೆ ನಾವು ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮದವರೆಂದು ಬರೆಯುತ್ತೇವೆ. ಆದರೆ ಮನುಷ್ಯರು ಹಿಂದೂ ಧರ್ಮದವರೆಂದೇ ತಿಳಿದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ಬಳಿ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಧರ್ಮದ ಪಟ್ಟಿಯೇ ಇಲ್ಲ. ನಾವು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳೆಂದು ಹೇಳಿದರೂ ಸಹ ಅದರ ಬದಲು ಹಿಂದೂಗಳೆಂದು ಬರೆದು ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಬ್ರಾಹ್ಮಣ ಅಥವಾ ದೇವಿ-ದೇವತಾ ಧರ್ಮದ ಹೆಸರೇ ಮರೆಯಾಗಿದೆ. ಈಗ ನಾವು ದೇವಿ-ದೇವತೆಗಳಾಗಲು ಪುರುಷಾರ್ಥವನ್ನು ಮಾಡುತ್ತಿದ್ದೇವೆ ಎಂದು ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ತಿಳಿದಿದೆ. ಸತ್ಯಯುಗದಲ್ಲಿ ಯಥಾ ರಾಜ-ರಾಣಿ ತಥಾ ಪ್ರಜಾ. ಈ ಲಕ್ಷ್ಮೀ-ನಾರಾಯಣರ ಉಡುಗೆಯಿರುತ್ತದೆ ಹಾಗೆಯೇ ಎಲ್ಲರಿಗೂ ಉಡುಗೆ-ತೊಡುಗೆಗಳಿರುತ್ತವೆ. ಪೀತಾಂಬರವು ಸತ್ಯಯುಗೀ ಸೂರ್ಯವಂಶಿಯರ ಉಡುಗೆಯಾಗಿದೆ. ತ್ರೇತಾದಲ್ಲಿ ರಾಮರಾಜ್ಯದಲ್ಲಿ ಇನ್ನೊಂದು ರೀತಿಯ ಉಡುಗೆಯಿರುತ್ತದೆ, ಅಲ್ಲಿನ ರೀತಿ-ಪದ್ಧತಿಗಳೂ ಸಹ ಬೇರೆಯಿರುತ್ತವೆ. ಕೃಷ್ಣನನ್ನು ಯಾವಾಗಲೂ ಪೀತಾಂಬರಧಾರಿ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ.

ಅಂದಮೇಲೆ ಈಗ ಈ ನಿಶ್ಚಯ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು - ತಂದೆಯು ನಮಗೆ ಸ್ವರ್ಗದ ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ಕೊಡುತ್ತಾರೆ. ಈ ಮೃತ್ಯುಲೋಕವು ಸಮಾಪ್ತಿಯಾಗಲಿದೆ. ಯಾವಾಗ ನೀವು ನಿರಂತರವಾಗಿ ತಂದೆಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡುತ್ತಾ ಇರುತ್ತೀರಿ, ಆಗ ಸಂಪೂರ್ಣ ನಿರ್ವಿಕಾರಿಗಳಾಗುತ್ತೀರಿ. ಅದೇ ಯೋಗಬಲದಿಂದ ಪಾಪಗಳು ಭಸ್ಮವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತವೆ, ಪುಣ್ಯಾತ್ಮರಾಗಿ ಬಿಡುತ್ತೀರಿ. ನೀವು ತಂದೆಯ ಬಳಿ ಸಮರ್ಪಣೆಯಾಗುತ್ತೀರಿ, ಪುಣ್ಯವನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುತ್ತೀರಿ. ನೆನಪಿನಿಂದ ಆತ್ಮವು ಪವಿತ್ರವಾಗುತ್ತಾ ಹೋಗುತ್ತದೆ. ಯಾರಿಗೆ ಬೇಕಾದರೂ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ತಿಳಿಸಬಹುದು. ಭಗವಾನುವಾಚ - ಎಂದಾದರೂ ಕೇಳಿದ್ದೀರಾ? ಸ್ವರ್ಗದ ಸ್ಥಾಪನೆಯನ್ನು ಮಾಡುವವರು ಭಗವಂತನೇ ಆಗಿದ್ದಾರೆ. ಅಂದಮೇಲೆ ತಂದೆ ಮತ್ತು ಆಸ್ತಿಯನ್ನು ನೆನಪು ಮಾಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಮಹಾರಾಜರಾಗಲು ಬಯಸುತ್ತೀರೆಂದರೆ ಹೇಳಿ, ನೀವು ಎಷ್ಟು ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀರಿ? ಹೀಗೆ ಅನೇಕರು ಬರೆಯುತ್ತಾರೆ - ಇಂತಹವರು ನಮಗೆ ದೃಷ್ಟಿ ಕೊಟ್ಟರು, ಬಾಣ ನಾಟಿತು. ಪ್ರಜೆಗಳನ್ನು ತಯಾರು ಮಾಡುವ ಮತ್ತು ವಾರಸುಧಾರರನ್ನು ಮಾಡುವ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಡಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಪ್ರಜೆಗಳಂತೂ ಬಹಳ ಸಹಜವಾಗಿ ಆಗಿ ಬಿಡುತ್ತಾರೆ. ಆದರೆ ಸಿಂಹಾಸನದ ಮೇಲೆ ಕುಳಿತುಕೊಳ್ಳುವವರು ಯಾರು? ಅಂತಹವರನ್ನೂ ಸಹ ಪರಿಶ್ರಮ ಪಟ್ಟು ತಯಾರು ಮಾಡಬೇಕು. ಮಾಯಾಜೀತರು, ಜಗತ್ತೀತರಾಗಬೇಕು. ಮಾಯೆಯೊಂದಿಗೆ ಸೋಲುವುದೇ ಸೋಲು. ಆದ್ದರಿಂದ ತಂದೆಯಿಂದ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಪಡೆಯಬೇಕು. ಈ ಪರಿಶ್ರಮವನ್ನು ತಾವು ಮಕ್ಕಳೇ ಪಡಬೇಕಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಾದಾಗ ಅದನ್ನು ಕೇಳುತ್ತಾ ಇರಬೇಕು. ತಂದೆಯು ಓದಿಸುತ್ತಾರೆಂದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸಂಶಯವು ಬರಬಾರದು. ಅನೇಕ ಪ್ರಕಾರದ ಸಂಕಲ್ಪಗಳ ಬಿರುಗಾಳಿಯಂತೂ ಬರುತ್ತವೆ. ಬುದ್ಧಿಯೋಗವನ್ನು ಕತ್ತರಿಸುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಪಡುತ್ತದೆ. ಮಾಯೆಯು ಬಹಳ ಬೇಸರ ಪಡಿಸುತ್ತವೆ. ನಂತರ ತಲೆಯೇ ಕೆಟ್ಟು ಹೋಗಿದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತೀರಿ. ಯಾವ ಖಾಯಿಲೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಎಂದೂ ಸಹ ಇರಲಿಲ್ಲ ಆದರೆ ಈಗ ಬರುತ್ತಿವೆ. ಬಹಳ ವಿಘ್ನಗಳು ಬರುತ್ತವೆ, ಆದರೆ ಇದರಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಲರಾಗಬಾರದು. ಒಳ್ಳೆಯದು.

ಮಧುರಾತಿ ಮಧುರ ಮಮ್ತಾರವರ ಅಗಲಿ ಮರಳಿ ಸಿಕ್ಕಿರುವ ಮಕ್ಕಳ ಪ್ರತಿ ನೆನಪು-ಪ್ರೀತಿ ಹಾಗೂ ಸುಪ್ರಭಾತ. ಆತ್ಮೀಯ ಮಕ್ಕಳಿಗೆ ಆತ್ಮೀಯ ತಂದೆಯ ನಮಸ್ತೆ.

ಧಾರಣೆಗಾಗಿ ಮುಖ್ಯಸಾರ:

1. ತಂದೆಯು ಯಾವ ಸುಂದರವಾದ ಯಾತ್ರೆಯನ್ನು ಕಲಿಸಿದ್ದಾರೆ, ಆ ಆತ್ಮಿಕ ಯಾತ್ರೆಯಲ್ಲಿರಬೇಕಾಗಿದೆ. ಶ್ರೀಮತದಂತೆ ದೇಹ ಸಹಿತವಾಗಿ ಎಲ್ಲವನ್ನೂ ಮರೆಯಬೇಕಾಗಿದೆ.

2. ಎಂದೂ ಸಹ ಮಾಯೆಯ ಬಿರುಗಾಳಿಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಬಲ ಅಥವಾ ಸಂಶಯ ಬುದ್ಧಿಯವರಾಗಬಾರದಾಗಿದೆ. ಯಾವುದೇ ಮಾತಿನಲ್ಲಿ ಗೊಂದಲವಾಗಬಾರದು.

ವರದಾನ: ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರದ ಮುಖಾಂತರ ನಿರ್ಬಲರಿಂದ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆಗುವಂತಹ ಮಾಸ್ಟರ್ ಸರ್ವಶಕ್ತಿವಾನ್ ಭವ. ಮಾನವ ಜೀವನದ ಮಾನವತೆಯ ಆಧಾರ ಆತ್ಮದ ಮೇಲಿದೆ, ನಾನು ಎಂತಹ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಏನಾಗಿದ್ದೇನೆ - ಒಂದುವೇಳೆ ಇದರ ಸಾಕ್ಷಾತ್ಕಾರವನ್ನು ಅರಿತುಕೊಂಡಾಗ ಶಾಂತಿ ಸ್ವಧರ್ಮವಾಗಿ ಬಿಡುವುದು. ನಾನು ಶ್ರೇಷ್ಠ ಆತ್ಮನಾಗಿದ್ದೇನೆ, ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿವಂತನ ಸಂತಾನನಾಗಿದ್ದೇನೆ - ಈ ವಾಸ್ತವಿಕತೆಯು ನಿರ್ಬಲರಿಂದ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿಯನ್ನಾಗಿ ಮಾಡಿ ಬಿಡುವುದು. ಇಂತಹ ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಆತ್ಮ ಮತ್ತು ಮಾಸ್ಟರ್ ಸರ್ವ ಶಕ್ತಿವಾನ್ ಆತ್ಮ ಏನು ಬಯಸುವರೋ, ಹೇಗೆ ಬಯಸುವರೋ ಅದನ್ನು ಕಾರ್ಯರೂಪದಲ್ಲಿ ತರಲು ಸಾಧ್ಯ..

ಸೋಗನ್: ಯಾರು ಮನಸ್ಸಿನಿಂದ ಮಹಾದಾನಿಯಾಗಿದ್ದಾರೆ ಅವರು ಎಂದೂ ಸಹಾ ಸಂಕಲ್ಪಗಳಿಗೆ ವಶರಾಗಲು ಸಾಧ್ಯವಿಲ್ಲ.